

6. Звернення (від імені заявника або від свого імені) до міжнародних організацій як з метою широкого висвітлення ситуації з правами людини і громадянина, так і для захисту інтересів конкретних осіб у міжнародному арбітражі.

7. Налагодження взаємодії з державними установами та організаціями, які опікуються питаннями прав людини.

Характеризуючи правозахисну діяльність недержавних організацій в Україні, можна відмітити і деякі особливі форми, що проявляються у окремих їх спеціалізованих видах. Зокрема, громадські організації, що працюють у тематиці гендерної рівності для протидії насильству в сім'ї практикують поширення соціальної реклами, функціонування телефонних «гарячих ліній» для надання юридичної та іншої допомоги. У організаціях, що захищають права учасників відносин з надання медичних послуг використовується така особлива послуга, як ініціювання незалежної експертизи з метою визначення медичних помилок.

Недержавним інституціям, які не можуть охопити різні напрями діяльності, доцільно об'єднувати, утворюючи різноманітні правозахисні коаліції. Ознакою ефективності правозахисної громадської організації є не тільки вміння надати юридичну допомогу або провести пропагандистську кампанію на підтримку рівноправ'я, а у першу чергу – забезпечити системні зміни, які у подальшому призведуть до викорінення негативної практики. Такого результату можна досягти тільки завдяки співпраці з державними структурами та міжнародними структурами та запрошенню представників недержавних організацій до членства удорадчих урядових органах, наприклад, координаційних радах, спеціалізованих групах тощо.

ДОТРИМАННЯ ПРАВ І СВОБОД ГРОМАДЯН, ЯКІ ЗАТРИМУЮТЬСЯ ОРГАНАМИ ВНУТРІШНІХ СПРАВ ЗАПІДОЗОРО У ВЧИНЕННІ КРИМІНАЛЬНОГО АБО АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ

Братель Сергій Григорович, кандидат юридичних наук, доцент, заступник начальника кафедри адміністративної діяльності Національної академії внутрішніх справ

З метою забезпечення дотримання прав і свобод громадян, які затримуються органами внутрішніх справ за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення або за вчинення адміністративного правопорушення в кожному випадку затримання особи за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення або за вчинення адміністративного правопорушення працівники міліції зобов'язані видати на руки Пам'ятку для затриманих осіб.

Працівник міліції негайно після фактичного затримання особи за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення або за вчинення адміністративного правопорушення повідомляє за допомогою телефонного, факсимільного зв'язку, електронної пошти або через комплексну інформаційно-аналітичну систему забезпечення надання безоплатної правової допомоги відповідному центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги (далі – центр з надання допомоги) з урахуванням вимог ч. 5 ст. 5 Закону України «Про міліцію» такі відомості: прізвище, ім'я, по батькові та дата народження затриманої особи (якщо вони відомі); час та підстави затримання особи; точну адресу місця для конфіденційного побачення адвоката із затриманою особою; найменування суб'єкта подання інформації, його поштову адресу, номери телефону та адресу електронної пошти; прізвище, ім'я, по батькові та посада особи, що передала повідомлення.

Працівник міліції, який здійснив затримання, зобов'язаний упродовж однієї години зробити запис до журналу інформування центрів з надання допомоги затриманим, а в разі відсутності такої можливості (перебуває за межами підрозділу), поінформувати телефоном чергового про затримання особи та надати відповідні відомості для внесення до журналу.

У разі неможливості здійснення негайного повідомлення відповідному центру з надання допомоги та надання таких відомостей (неадекватне поведіння правопорушника) працівник міліції повідомляє телефоном про

затримання особи до чергової частини ОВС. Оперативний черговий у свою чергу повідомляє до центру з надання допомоги про затримання особи, а після з'ясування обставин затримання, надає додаткову інформацію до зазначеного центру, фіксуючи її у журналі інформування центрів з надання безоплатної правової допомоги затриманим.

Повідомлення про затримання осіб приймаються та обробляються уповноваженою службовою особою центру з надання допомоги цілодобово.

Протягом години з моменту реєстрації повідомлення про затримання особи уповноважена службова особа центру з надання допомоги в установленому порядку призначає адвоката та видає доручення для підтвердження його повноважень для надання такій особі безоплатної вторинної правової допомоги, копія якого із зазначеним реєстраційного номера повідомлення за допомогою факсимільного зв'язку, електронної пошти або через систему передається суб'єкту подання інформації та реєструється ним.

Призначений центром з надання допомоги адвокат повинен прибути протягом години з моменту видання йому доручення, а у виняткових випадках - не пізніше ніж протягом шести годин з моменту видання йому доручення до затриманої особи для надання безоплатної вторинної правової допомоги.

У разі коли призначений адвокат на підставах, визначених законом, або з інших незалежних від нього причин не може надати безоплатну вторинну правову допомогу, він негайно повідомляє про це центру з надання допомоги, який протягом однієї години з моменту надходження повідомлення призначає іншого адвоката.

Якщо призначений центром з надання допомоги адвокат не прибув у встановлений строк за зазначеною адресою місця для конфіденційного побачення із затриманою особою, відповідальний за затримання негайно повідомляє про це зазначеному центру.

Відмова затриманої особи від адвоката, призначеного центром з надання допомоги, повинна бути здійснена такою особою в присутності цього адвоката у формі письмової заяви, копія якої надсилається адвокатом до центру з надання допомоги.

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕДУРИ ВИЛУЧЕННЯ РЕЧЕЙ І ДОКУМЕНТІВ В АДМІНІСТРАТИВНО-ДЕЛІКТНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Пастух Ігор Дмитрович, кандидат юридичних наук, доцент, заступник начальника кафедри адміністративного права і процесу Національної академії внутрішніх справ

З метою дієвого забезпечення виконання завдань адміністративно-деліктного провадження, встановлення фактичних обставин у справі на стадії адміністративного розслідування, що підтверджують або спростовують винуватість особи у вчиненому діянні, в деліктному законодавстві закріплена можливість використання уповноваженими суб'єктами заходів забезпечення провадження в справах про адміністративні правопорушення.

Відповідно до статті 260 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі - КУпАП) вилучення речей та документів, у тому числі посвідчення водія, талона про проходження державного технічного огляду, ліцензійної картки на транспортний засіб, тимчасове затримання транспортного засобу, відсторонення водіїв від керування транспортними засобами, річковими і маломірними суднами відноситься до заходів забезпечення провадження в справах про адміністративні правопорушення, що застосовуються у випадках, прямо передбачених законами України, з метою припинення адміністративних правопорушень, коли вичерпано інші заходи впливу, встановлення особи, складення протоколу про адміністративне правопорушення у разі неможливості складення його на місці вчинення правопорушення, якщо складення протоколу є обов'язковим, забезпечення своєчасного і правильного розгляду справ та виконання постанов по справах про адміністративні правопорушення.